

ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВ ТРАНСПОРТУ

УДК 330.34

DOI: 10.30977/ЕТК.2225-2304.2025.45.239

JEL classification: L91, Q01, Q56, M11, R40

**СТАЛИЙ РОЗВИТОК ТРАНСПОРТНОГО ПІДПРИЄМСТВА:
ІНТЕГРАЦІЯ ЕКОНОМІЧНИХ, СОЦІАЛЬНИХ ТА
ЕКОЛОГІЧНИХ КРИТЕРІЇВ**

КУДРЯВЦЕВ В. М., кандидат економічних наук, доцент, кафедра економіки і підприємництва, Харківський національний автомобільно-дорожній університет, вул. Я. Мудрого, 25, м. Харків, Україна, 61002.

E-mail: slavkudr@gmail.com, ORCID: 0000-0002-7617-6390

***Анотація.** Метою даної роботи є визначення ключових критеріїв оцінювання сталого розвитку транспортних підприємств, зокрема економічних, соціальних та екологічних аспектів, а також розробка економічних показників для комплексної оцінки сталості їх розвитку в умовах сучасних викликів. Для досягнення поставленої мети використано ряд сучасних загальнонаукових методів та прийомів дослідження, а саме: абстрактно-логічний, включаючи аналіз і синтез, індукцію та дедукцію; узагальнення – для здійснення огляду інформаційних джерел, вивчення вітчизняного та зарубіжного досвіду; системного аналізу – з метою цілісного сприйняття об'єкта дослідження і комплексного аналізу зв'язків елементів у межах визначеної проблеми в цілому.*

У роботі було проведено аналіз та узагальнення наявних визначень поняття «сталого розвитку підприємства», що дало можливість автору уточнити його: «сталий розвиток підприємства» це стан, що дає підприємству можливість безперервного коригування значущих для підприємства показників (критеріїв), що характеризують економічну, соціальну, екологічну чи іншу складову діяльності підприємства, до рівня, який дає можливість максимально ефективно та довгостроково використовувати наявні ресурси без заподіяння шкоди природному середовищу та інтересам поточного і майбутніх поколінь.

Було визначено, що для забезпечення сталості та отримання необхідного рівня прибутку транспортним підприємствам слід прагнути до ефективного управління доходами та витратами. Це управління включає в себе експрес-діагностику показників доходів, витрат і прибутку, розрахунок та аналіз відхилень, вжиття необхідних коригувальних заходів, контроль відповідності фактичних доходів і витрат плановим, визначення очікуваного прибутку та планування його використання, а також планування і прогнозування доходів, розрахунок майбутніх витрат та обґрунтування програм з економії витрат і зниження собівартості.

Проведено дослідження аспектів сталого розвитку транспортного підприємства (економічних, соціальних, екологічних тощо), яке дало змогу виявити комплекс взаємопов'язаних критеріїв, що визначають зовнішнє та внутрішнє середовище. Зазвичай основними критеріями оцінки сталого розвитку підприємства є економічні показники, які відображають прибутковість компанії. Аналіз зібраних даних дозволив сформулювати набір економічних критеріїв для оцінки сталого розвитку транспортного підприємства.

Запропоновані в статті теоретичні висновки, підходи і рекомендації можуть бути використані для створення методики комплексної оцінки процесів, що відбуваються на підприємстві. Це дозволить робити обґрунтовані висновки щодо рівня досягнення стійкості розвитку досліджуваного підприємства, виявляти проблемні аспекти та «вузькі місця» в його діяльності, а також формувати програму для підвищення рівня стійкості підприємства.

Ключові слова: сталий розвиток, критерії оцінки, складові сталого розвитку, стратегія, транспортне підприємство.

Постановка проблеми. Термін «сталий розвиток» (від англ. sustainable development) набув значного поширення після публікації доповіді «Наше спільне майбутнє», підготовленої в 1987 р. Міжнародною комісією з довкілля та розвитку, створеною під егідою ООН. Як правило, у сучасній науковій літературі використовується визначення поняття «сталий розвиток», яке дано в книзі «Наше спільне майбутнє» [1]: «Сталий розвиток – це такий розвиток, за якого задовольняються потреби теперішнього часу, але не ставиться під загрозу здатність майбутніх поколінь задовольняти свої потреби». Нова стратегія розвитку цивілізації робить спробу надання рівних можливостей задоволення життєвих потреб нинішньому і майбутньому поколінням.

Забезпечення екологічної стійкості виокремлено в окрему мету розвитку тисячоліття, що досягається за допомогою забезпечення населення чистою питною водою, поліпшення якості житлових умов населення, запобігання втраті природних ресурсів і включення принципів сталого розвитку до країнових стратегій і програм [2].

Багато вчених виокремлюють у рамках сталого розвитку три основні складові: екологічну, соціальну, економічну [3]. Висловлюються думки, що поєднання екологічної, соціальної та економічної рівноваги має враховуватися не тільки на макрорівні планети, а й на мікрорівні підприємств. У такий спосіб концепція сталого розвитку реалізується не тільки у світовому масштабі, як національна стратегія, а й на мікрорівні – як стратегія розвитку для галузі або навіть для окремого підприємства – господарюючого суб'єкта. З погляду стійкості менеджери мають забезпечувати не тільки економічне зростання підприємства та отримання високого стабільного прибутку, а й гармонійне співіснування природи, підприємства та людини.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження, присвячені обґрунтуванню теорії сталого розвитку економічних утворень різних рівнів, аналізуються у працях таких вітчизняних та зарубіжних науковців, як: П. Біанчі, Д. Зеркалова, Т. Калінеску, В. Загорський, В. Антонюк, Е. Лібанової, В. Бязрова, В. Васильєва, А. Урсул, І. Бузько, Б. Андрушківа, І. Васильчук, М. Вишиванюка, В. Микитенко, М. Новікової, Р. Галгаша, О. Гаркушенко, Л. Ліпич, Л. Мельника, Н. Павліхи, І. Семененко та ін. [4-5].

Протягом останнього десятиліття науковці зосередили свою увагу на питаннях, індикаторах, методах, способах, критеріях та механізмах реалізації сталого розвитку на різних рівнях: від глобального до окремих країн, регіонів, міст і підприємств.

Саме з аналізу останнього рівня можна робити прогнози щодо розвитку всіх інших елементів, які є частинами більш складних систем.

Наукові дослідження щодо сталого розвитку підприємства та його оцінки були проведені такими науковцями: Т. Лепейко, В. Ніценко, О. Зеткіна, А. Севастьянова, В. Медведєв, І. Гришова, Л. Мельник, А. Баланович, Л. Квятковська, К. Горячева, І. Демидова, Т. Капелюшної, І. Тарасенко та ін.

Проблемами сталого розвитку, саме транспорту та транспортних підприємств, займалися такі вчені, як: Ю. Бараша, І. Бистрякова, О. Бойко, С. Брю, З. Діуліт, В. Загорський, Д. Зеркалова, К. Макконел, М. Маслова, Л. Мельник, Н. Пахомова, Є. Сич, А. Урсула, М. Хвесик, О. Чернега, М. Чеховська та ін. [6-7].

Однак питання сталого розвитку саме транспортних підприємств, що пов'язані зі змінами в світовому суспільстві, залишаються недостатньо вирішеними і потребують подальшого вивчення.

Невирішені складові загальної проблеми. Практика свідчить, що будь-яка методика, яка спирається на розрахунок тільки кількісних економічних показників, не в змозі розкрити механізм підтримання стабільного розвитку підприємства, що ґрунтується на управлінських рішеннях і неформальних, позаінституційних взаємовідносинах.

Поряд з розрахунковими економічними критеріями, необхідно використовувати і якісні вимірники сталості, що дає поглиблене розуміння проблеми загальної сталості розвитку підприємства.

Таким чином, необхідно розробити методику комплексного оцінювання процесів, що відбуваються на підприємстві, яка дасть змогу робити обґрунтовані висновки про ступінь досягнення стійкості розвитку досліджуваного підприємства, виявляти проблемні процеси та «вузькі місця» в діяльності підприємства і формувати програму виходу на вищий рівень стійкості для підприємства.

Формулювання цілей статті. Метою даної роботи є визначення ключових критеріїв оцінювання сталого розвитку транспортних підприємств, зокрема економічних, соціальних та екологічних аспектів, а також розробка економічних показників для комплексної оцінки сталості їх розвитку в умовах сучасних викликів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Проведені аналітичні дослідження дають змогу запропонувати таку класифікацію видів сталості (рис. 1). Таке розуміння, трактування і деталізація видів стійкості вказує не тільки на багатогранність та багатоаспектність цього поняття, а й на незавершеність процесу пізнання стійкості, розкриття сутності й досягнення однозначності в її інтерпретації дослідниками і практиками.

Залежно від впливу зовнішнього середовища, внутрішніх чинників, стратегічних завдань, поточних індивідуальних особливостей підприємства (об'єкта дослідження) механізм сталого розвитку може містити безліч різноманітних елементів: організаційно-управлінських, технологічних, маркетингових, фінансових, інвестиційних тощо, які розглядаються в різних аспектах. Під час розроблення механізму сталого розвитку підприємства слід звернути увагу на ефективність виваженого та кваліфікованого управління виробництвом, а також на розроблення і реалізацію зовнішньої та внутрішньої, конкурентоспроможної політики підприємства, що на практиці реалізується далеко не завжди.

Сучасні підприємства змушені функціонувати в умовах нестабільного і динамічного ринку. Екстенсивні шляхи та методи розвитку економіки практично вичерпали свої можливості. Таким чином, розвиток механізмів сталого розвитку підприємства, що підвищують їхню ефективність і конкурентоспроможність, об'єктивно потребують удосконалення теорії та практики управління, у тому числі звернення до недостатньо вивчених властивостей виробничої системи.

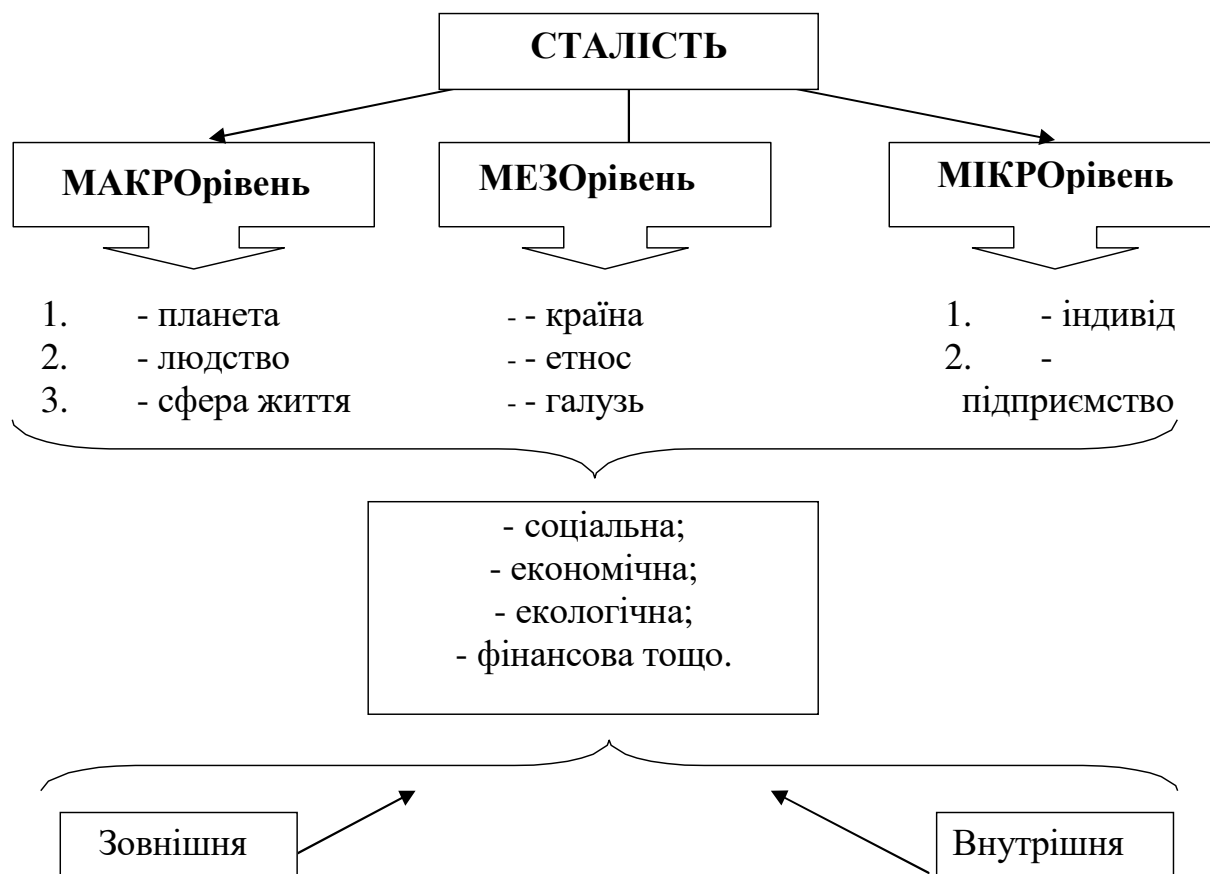

Рис. 1. Види сталості

Нині поняття «сталого розвитку підприємства» стало широко використовуватися у багатьох сферах науки вже не тільки в екологічному контексті [8], що визначається такими причинами:

1. Поняття «сталого розвитку» – міждисциплінарне.
2. Успішне функціонування якоїсь структури (господарюючого суб'єкта, держави тощо) не передбачає її розвитку.
3. Окремий розгляд тільки екологічного або економічного розвитку не коректний.

Дослідження складових сталого розвитку підприємства (економічна, соціальна, екологічна тощо) дало змогу виявити комплекс взаємопов'язаних критеріїв зовнішнього та внутрішнього середовища, які їх обумовлюють і які наведено в табл. 1.

Підприємство являє собою складну відкриту систему, що має властивість внутрішньої цілісності та постійного обміну із зовнішнім середовищем [9]. Це означає, що зміна однієї змінної такої системи викликає адекватні зміни в інших змінних, з огляду на що стійкість більшою мірою пов'язана зі здатністю системи до

адаптивних змін, ніж зі здатністю до відновлення колишніх параметрів функціонування.

Таблиця 1

**Критерії економічної, соціальної та екологічної
складових сталого розвитку підприємства**

Групи критеріїв стійкості	Критерії зовнішнього середовища	Критерії внутрішнього середовища
Економічна складова стійкості		
Фінансово-економічні	Інвестиційна політика	Інвестиційна політика
	Економічна ситуація	Грошово-кредитна політика
	Податкова політика	Принципи оподаткування
	Фінансова політика	Фінансовий інструментарій
Ринкові	Активність конкурентів	Маркетингова політика
	Ситуація на ринку	Принципи ціноутворення
	Рекламна політика	Рекламна політика
Виробничі	Науково-технічний прогрес	Використання найкращих доступних технологій
	Виробничі потужності (ВП)	Використання резервів підвищення ВП
Соціальна складова стійкості		
Політичні	Соціально-політична ситуація	Моральний клімат в організації
		Виконання вимог трудового законодавства
Кадрові	Кадрова політика	Підвищення кваліфікації
		Використання кадрового потенціалу
		Навчання персоналу
Соціальні	Соціальна політика	Надання соціальних гарантій
		Наявність соціальних програм
Екологічна складова стійкості		
Екологічні	Екологічна обстановка	Застосування найкращих технологій очищення та охорони навколишнього середовища
	Екологічна політика	Здійснення заходів з охорони навколишнього природного середовища
		Виконання вимог екологічного законодавства
		Наявність штрафів за забруднення та перевищення лімітів викидів і скидів
	Політика у сфері охорони праці	Здійснення заходів з охорони праці та транспортної безпеки

Вимірювання стійкості як на макро-, так і на мікрорівні не може ґрунтуватися на розгляді окремих критеріїв, необхідно оцінювати їх у комплексі. На жаль, до теперішнього моменту не

існує єдиного інтегрального показника, що дає змогу оцінити ступінь ефективності переходу як окремого підприємства, так і країни загалом до сталого розвитку. У зв'язку з цим основний акцент робиться на побудові системи індикаторів, при цьому доцільно мати обмежену кількість таких індикаторів, а також необхідним є їх ранжування за рівнями пріоритетності, що використовується практично всіма міжнародними організаціями та багатьма країнами. Останнім часом широкого поширення набули системи «базових індикаторів».

Не існує й універсального для різних країн єдиного набору індикаторів для оцінки сталого розвитку окремого підприємства. Пропонуються окремі методики вибору таких індикаторів та їх оцінки: грошова, бальна, натуральна тощо. Як правило, ці показники є економічними і характеризують тільки економічну складову сталого розвитку господарюючого суб'єкта.

Отримати уявлення про поточний стан підприємства, що розглядається з точки зору системного підходу, можна, оцінюючи індикатори окремих підсистем, які визначають стан усієї відповідної системи [10]. Для того щоб управляти станом усієї системи, крім окремих показників, потрібні оцінки взаємних зв'язків між різними факторами стану системи. Роль таких оцінок виконують інтегральні показники, що узагальнюють характеристики системи, що названі індексами. Розраховуються вони на основі часткових показників, тобто індикаторів.

Оцінка ефективності системи сталого розвитку транспортних підприємств, як правило, зводиться до інтегральної оцінки таких груп показників [11]:

- а) зміни конкурентної позиції підприємства на ринку;
- б) розвитку системи управління бізнес-процесами;
- в) рівня виробничо-господарського розвитку;
- г) рівня фінансово-економічного забезпечення сталого розвитку підприємства.

Як основні критерії оцінки сталого розвитку підприємства, як правило, приймаються економічні показники, що характеризують прибутковість компанії. Узагальнення отриманих даних дало змогу сформулювати набір економічних критеріїв сталого розвитку транспортного підприємства, схематично представлений на рис. 2.

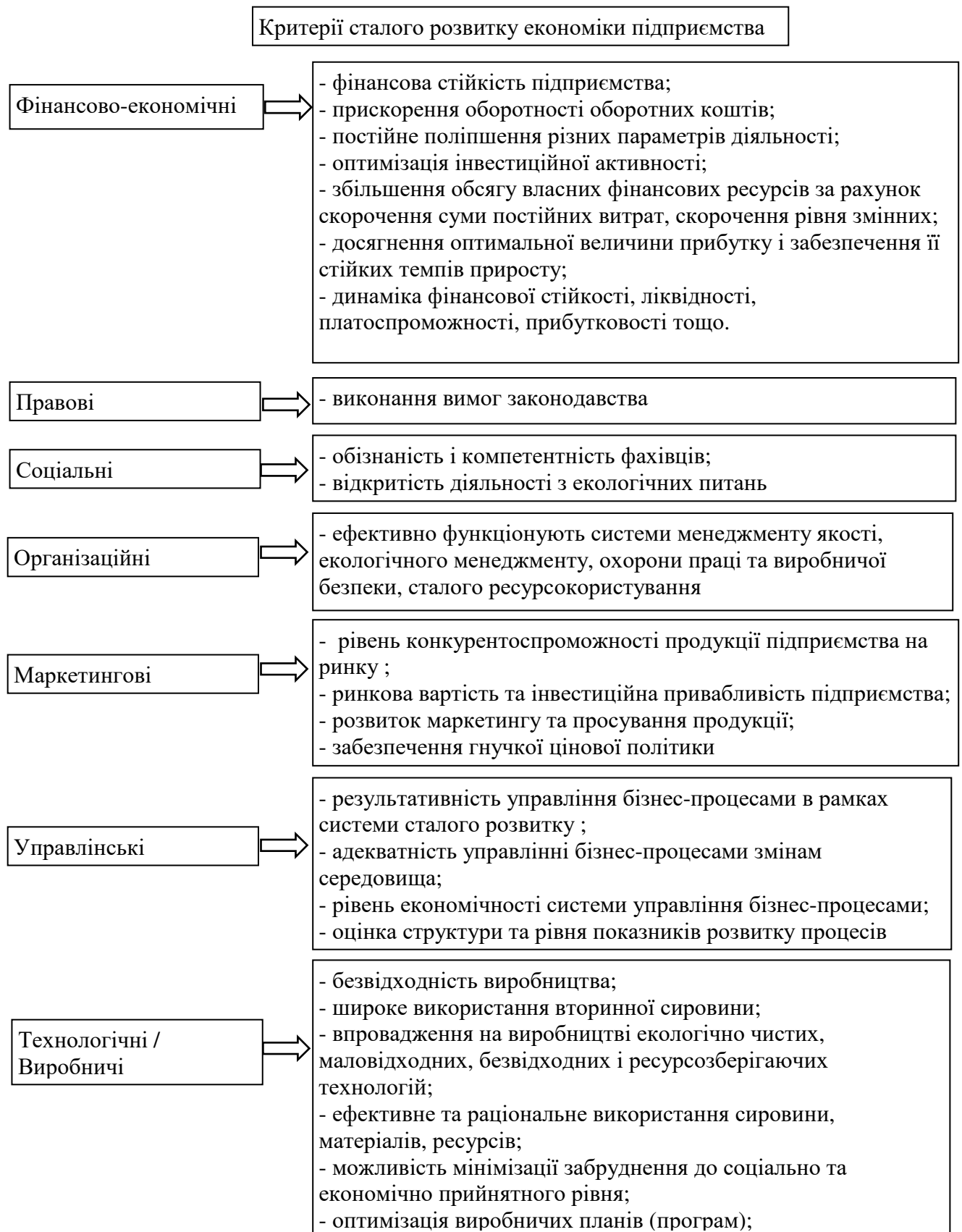

Рис. 2. Показники економічної оцінки сталого розвитку транспортного підприємства

Висновки. Аналіз та узагальнення наявних визначень і власні висновки авторів дають змогу уточнити поняття «сталого розвитку підприємства» як процесу безперервного коригування значущих для підприємства показників (критеріїв), що характеризують економічну, соціальну, екологічну чи іншу складову діяльності підприємства, до рівня, який дає можливість максимально ефективно та довгостроково використовувати наявні ресурси без заподіяння шкоди природному середовищу та інтересам поточного і майбутніх поколінь.

Це визначення, на відміну від наявних, робить акцент не тільки на економічній складовій діяльності підприємства, а й на екологічній, соціальній тощо, дотримуючись головного принципу «сталого розвитку» – запобігання шкоді природному середовищу та інтересам майбутніх поколінь.

Дослідження елементів сталого розвитку транспортного підприємства (економічних, соціальних, екологічних тощо) дозволило виявити сукупність взаємозалежних критеріїв зовнішнього та внутрішнього середовища, що їх визначають.

Для підтримання сталості й одержання необхідної величини прибутку організації необхідно домагатися ефективного управління доходами і витратами. Таке управління передбачає використання експрес-діагностики показників доходів, витрат і прибутку, розрахунків і аналіз відхилень, вжиття необхідних коригувальних заходів, контроль відповідності фактичних доходів і витрат плановим, визначення очікуваного прибутку і планування його використання, планування та прогнозування доходів, розрахунків майбутніх витрат і обґрунтування програм з економії витрат і зниження собівартості.

Основними критеріями оцінки сталого розвитку підприємства зазвичай вважаються економічні показники, які відображають прибутковість компанії. Аналіз зібраних даних дозволив створити набір економічних критеріїв для оцінки сталого розвитку транспортного підприємства.

Література

1. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development : вебсайт. URL: http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=R (дата звернення: 15.01.2025).

2. Сталий розвиток: світоглядна ідеологія майбутнього: монографія / за ред. акад. НААН України М. А. Хвесика. Київ: Ін-т економіки природокористування та сталого розвитку НАН України, 2012. 465 с.
3. Etzion D., Aragon-Correa A. Big Data, Management, and Sustainability: Strategic Opportunities Ahead. *Organization & Environment*. 2016. Vol. 29, is. 2. P. 147–155.
4. Капелюшна Т. В. Оцінювання ефективності механізму управління сталим розвитком підприємства з використанням статико-динамічного підходу. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. 2016. № 3. С. 69–74.
5. Загорський В. С. Концептуальні основи формування системи управління сталим розвитком еколого-економічних систем: монографія. Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2018. 336 с.
6. Кудрявцев В. М. Критерії та фактори сталого розвитку транспортного підприємства. *Проблеми та перспективи розвитку підприємництва*. Харків. 2023. № 30. С. 106–116.
7. Бойко О. В., Дзуліт З. П. Сталий розвиток транспортної системи України. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2013. № 23(18). С. 94–103.
8. Андрушків Б. М. Інноваційні засоби формування концепції оцінювання сталого розвитку у системі: підприємство – галузь – регіон – держава (євроінтеграційні аспекти). *Український журнал прикладної економіки*. 2016. № 2 (1). С. 6–17.
9. Телешевська С. М. Комплексна методика оцінки рівня сталого розвитку підприємств. *Молодий вчений*. 2015. № 6 (21). С. 78–81.
10. Шашина М. В., Мосійчук Д. О. Параметричні характеристики сталого розвитку підприємства. *Ефективна економіка*. 2022. № 3. DOI: [10.32702/2307-2105-2022.3.2](https://doi.org/10.32702/2307-2105-2022.3.2).
11. Шапуров О. О. Методичний підхід до оцінювання рівня інноваційного сталого розвитку промислового підприємства. *Причорноморські економічні студії*. 2020. Вип. 50-2. С. 167–176. DOI: <https://doi.org/10.32843/bses.50-67>.

References

1. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development, available at: http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=R (last accessed 15.04.2023).
2. Khvesyk, M. A. (Ed). (2012). Stalyy rozvytok: svitohlyadna ideolohiya maybutnoho: Monohrafiya [Sustainable development: worldview ideology of the future: Monograph]. K.: Vyd-vo DU In-tu ekonomiky pryrodokorystuvannya ta staloho rozvytku NAN Ukrayiny [in Ukrainian].
3. Etzion, D., Aragon-Correa, A. (2016). Big Data, Management, and Sustainability: Strategic Opportunities Ahead. *Organization & Environment*, 29, 147-155 [in English].

4. Kapelyushna, T. V. (2016). Otsiniuvannia efektyvnosti mekhanizmu upravlinnia stalym rozvytkom pidpriemstva z vykorystanniam statyko-dynamichnoho pidkhodu [Estimation of efficiency of the mechanism of management of steady development of the enterprise with use of the static-dynamic approach]. *Ekonomika. Menedzhment. Biznes – Economy. Management. Business*, 3, 69-74 [in Ukrainian].
5. Zahorsky, V. S. (2018). Kontseptualni osnovy formuvannya systemy upravlinnya stalym rozvytkom ekoloho-ekonomichnykh system: Monohrafiya [Conceptual bases of formation of management system of sustainable development of ecological and economic systems: Monograph]. Lviv: LRIDU NADU. [in Ukrainian].
6. Kudriavtsev, V.M., (2023). Kryterii ta faktory staloho rozvytku transportnoho pidpriemstva. [Methodology for assessing the level of sustainable development of transport enterprise] *Problemy ta perspektyvy rozvytku pidpriemnytstva*. 30. 106-116 [in Ukrainian].
7. Boyko, O.V., Dvulit, Z .P. (2013). Stalyy rozvytok transportnoyi systemy Ukrayiny. [Sustainable development of the transport system of Ukraine]. *Naukovyy visnyk NLTU Ukrayiny – Scientific Bulletin of NLTU of Ukraine*, 23(18), 94-103. [in Ukrainian].
8. Andrushkiv, B. M. (2016). Innovacijni zasoby formuvannya koncepcii ocynyuvannya stalogo rozvytku u systemi: pidprijemstvo – galuz – region – derzhava (jevointegracijni aspekty). [Innovative means of forming the concept of sustainable development assessment in the system: enterprise – industry – region – state (European integration aspects)]. *Ukrainskyi zhurnal prykladnoi ekonomiky – Ukrainian Journal of Applied Economics*, 2 (1), 6-17 [in Ukrainian].
9. Teleshevska, S. M. (2015). Kompleksna metodyka otsinky rivnia staloho rozvytku pidpriemstv [A comprehensive methodology for assessing the level of sustainable development of enterprises]. *Molodyi vchenyi – Young scientist*,. 6 (21), 78-81 [in Ukrainian].
10. Shashyna, M., Mosiychuk, D. (2022). Parametrychni kharakterysty staloho rozvytku pidpriemstva [Parametric characteristics of sustainable development of the enterprise], *Efektyvna ekonomika – Efficient economy*, 3, Retrieved from: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=10049> [in Ukrainian].
11. Shapurov, O.O. (2020). Metodychnyi pidkhid do otsiniuvannya rivnia innovatsiinoho staloho rozvytku promyslovoho pidpriemstva. [Methodical approach to assessing the level of innovative sustainable development of an industrial enterprise] *Prychornomorski ekonomichni studii – Black Sea Economic Studies*, 50-2, 167-176 [in Ukrainian].

SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF THE TRANSPORT ENTERPRISE: INTEGRATION OF ECONOMIC, SOCIAL AND ENVIRONMENTAL CRITERIA

KUDRIAVTSEV V., PhD in Economics, Associate Professor, Department of Economics and Entrepreneurship, Kharkiv National Automobile and Highway University, Ya. Mudrogo str., 25, Kharkiv, Ukraine, 61002.

E-mail: slavkudr@gmail.com, ORCID: 0000-0002-7617-6390

Abstract. *The purpose of this paper is to determine the key criteria for assessing the sustainable development of transport enterprises, including economic, social and environmental aspects, as well as to develop economic indicators for a comprehensive assessing the sustainability of their development in the context of modern challenges. To achieve this goal, a number of modern general scientific methods and research techniques were used, such as: abstract and logical, including analysis and synthesis, induction and deduction; generalization – to review information sources, study domestic and foreign experience; system analysis – for the purpose of a holistic perception of the research object and a comprehensive analysis of the relationship between the elements within the defined problem as a whole.*

The paper analyzes and summarizes the existing definitions of the concept known as “sustainable development of an enterprise”, which allowed the author to clarify its meaning. Thus, “sustainable development of an enterprise” is a condition which enables an enterprise to continuously adjust the indicators (criteria) which are important for the enterprise and characterize the economic, social, environmental or other components of the enterprise's activities to a level which makes it possible to use available resources as efficiently and as long as possible without harming the natural environment and the interests of current customers.

It was determined that in order to ensure sustainability and obtain the required level of profit, transport enterprises should strive for effective management of revenues and expenses. This management includes rapid diagnostics of revenue, cost and profit indicators, calculation and analysis of deviations, taking necessary corrective measures, controlling the compliance of actual revenues and expenses with planned ones, determining the expected profit and planning its use, as well as planning and forecasting revenues, calculating future expenses and justifying cost-saving and cost reduction programs.

A study of the sustainable development aspects for a transport enterprise (economic, social, environmental, etc.) was carried out, which made it possible to identify a set of interrelated criteria that determine the external and internal environment. Usually, the main criteria for assessing the sustainable development of an enterprise are economic indicators that reflect the company's profitability. The analysis of the collected data allowed to form a set of economic criteria for assessing the sustainable development of a transport enterprise.

The theoretical conclusions, approaches and recommendations proposed in the article can be used to create a methodology for a comprehensive assessment of the processes taking place at an enterprise. This will allow to draw reasonable conclusions about the level of achieving sustainability of the studied enterprise, identify problematic aspects and bottlenecks in its activities, and design a program to increase the level of sustainability at the enterprise.

Key words: *sustainable development, evaluation criteria, components of sustainable development, strategy, transport enterprise.*

This work is licensed under Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International License.